

Мирно Магарашевић

ОНА ШТО НЕ КАЖЕ »НЕ«

Постигавши
равнодушан изглед
обријаних обрва
она зна да је цела
улица њена.
Чека свог дасу
који је
— нема сумње —
пословни принц
масне косе
ниског чела
под гримасом
али сажет.
И неће му рећи »Не«
после свега
што МОРА да претходи.

ЛЕПОТА

Са сваким кораком
што ближе крочи
пантерски сјај све јачи
из њених се
пламтећих очију точи.

То прсима окруњена
тешком плетеницом
у дражесној белини
она се нагиње
као из неког простора
где влада вечност.
Умор смерношћу развејава
Обрве јој ноћно небо.
Јаву чини сном —
несагледива
жућ жућене жуди.

СВАКОДНЕВНА

Не опседа је ни огледало
ни угодан језик
не стреса
удварање

Мирно плови улицом
не изазивајући
ни освртање
ни »Познајемо ли се?«

Радознала пред излогом
застане и стрпљиво чека —
ал не спушта јој се
мек предлог на струк.

Зајапурени месар јој не додацује
чак ни поглед искоса — кројач
на проби: не штипка је
за њене чврсте бутине.

Добра кћи: јутро почиње белом
кафом залива хитар доручак
за хитајућег оца
спремно обиграва.

Сатре се цело преподне
завирује у пијачне цене
осмехује се и зноји
између неумољиве пегле

и крикајућег ручка. Пресамићена
икона њеног лица немоћно трепће.
Поподне проводи са иглом
и концем. Предвече

уз пушачке кафе
и редовни екран.
Кад јој на још глатку кожу
(има свега 23) благим додиром

оглодан месец спусти
ускраћен изазов — она дрхти сва
посута икром сребра мрмља
слогове у ћошкове собног мрака.

Нико у заспалом граду
не може ни да наслути — па да! —
на шта је она (сломљена умором)
скоро сваке ноћи спремна!

ЉУБАВНИЦИ

Хтела би
од љубави сва усијана
да му каже толико
ал засипа је
избезумљење
распиње душу
захвата из темеља
читавае градове
без речи
док руше се
кроз њене мрке
зенице наузнак
расцветани